

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 4.

15 lutego 1926.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:

Str.

5. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1926 r. o zniesieniu kancelarii notarialnej we Frysztaku w okręgu sądu okręgowego w Jaśle, oraz o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Strzyżowie w okręgu sądu okręgowego w Rzeszowie 50

OKÓLNIKI:

- № 1147/I. U./26 w sprawie legalizacji dokumentów, przeznaczonych do użytku zagranicą 51
- № 1148/II. A./26 w sprawie wizytacji sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości 51
- № 1149/II. G. S./26 w sprawie odstępowania talonów asygnacyj 52
- № 1150/II. G. S./26 w sprawie zakresu działania okręgowych komisji oszczędnościowych 53

PISMA OKÓLNE:

- № 979/II. G. S./26 w sprawie potrącania należności stemplowych od pokwitowań na zleceniach wypłat 54
- № 980/III. A. W./26 w sprawie uzupełniania danych statystycznych o ruchu ludności w więzieniach 55

KOMUNIKAT:

- w sprawie falsyfikatów banknotów 5-cio złotych emisji 1 maja 1925 r. 55

	<i>Str.</i>
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej	56
RUCH SŁUŻBOWY	57
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	59
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	59
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	60
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	60
KONKURS	60
BIBLIOGRAFJA	60
SPROSTOWANIA	60

5.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1926 r. o zniesieniu kancelarii notarialnej we Frysztaku w okręgu sądu okręgowego w Jaśle, oraz o utworzeniu drugiej kancelarii notarialnej w Strzyżowie w okręgu sądu okręgowego w Rzeszowie.

Na mocy § 9 ust. 1 ordynacji notarialnej z dnia 25 lipca 1871 r. (№ 75 austr. Dz. p. p.) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się kancelarię notarialną we Frysztaku w okręgu sądu okręgowego w Jaśle.

§ 2. Tworzy się drugą kancelarię notarialną w Strzyżowie w okręgu sądu okręgowego w Rzeszowie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1147/I. U./26

w sprawie

legalizacji dokumentów, przeznaczonych do użytku zagranicą.

Do wszystkich sądów w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

Dokumenty uwierzytelnione stosownie do § 40 ust. o org. sądów z dnia 27 listopada 1896 r. (Dz. U. austr. № 217 z r. 1896) przez Prezesów Sądów Okręgowych będą legalizowane bezpośrednio przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Uprzednia legalizacja przez Prezesa Sądu Apelacyjnego nie jest wymagana.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1148/II. A./26

w sprawie

wizytacji sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z obecną akcją Rządu zmierzającą do ograniczenia tylko na najniezbędniejsze potrzeby wszystkich wydatków, a w szczególności też wydatków na podróże służbowe, Ministerstwo Sprawiedliwości zarządza, by wizytacje sądów, urzędów prokuratorskich jako też urzędów pomocniczych (kancelarii notariuszy, pisarzy hipotecznych, komorników, urzędów stanu cywilnego) ograniczano tylko do sądów i urzędów, które, czy to ze względu na istniejące w nich stosunki personalne, czy też ze względu na spostrzeżenia zebrane przy sposobności wykonywania nadzoru służbowego, wymagają szczególnej bezpośredniej kontroli, — wreszcie do których Ministerstwo Sprawiedliwości specjalnie zarządzi przeprowadzenie lustracji.

Ograniczenie działalności wizytacyjnej nie powinno wpływać ujemnie na jakość i intensywność pracy w sądach i urzędach, a nastąpi to wówczas, jeżeli inne — pozostające do dyspozycji władz nadzorczych środki, zmierzające do wykonywania nadzoru, będą stosowane z odpowiednią ścisłością i energją.

Takimi środkami są ściśle badanie tak przez kierowników poszczególnych sądów i urzędów, jak również przez wyższe organa nadzoru służbowego wykazów ruchu spraw, wnoszonych zażaleń, skrupulatne stwierdzanie, czy wydane z powodu zażaleń lub wyników dotychczasowych wizytacji zarządzenia, zmierzające do usunięcia zaległości lub dostrzeżonych braków i usterek zostały istotnie w określonym terminie wykonane.

Również kierownicy sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości powinni sami częściej kontrolować działalność powierzonych im działów, czuwać nad jak największą ich sprawnością, w razie zaś dostrzeżenia braków w dziale nie podlegającym ich bezpośredniemu nadzorowi, wydawać stosowne zarządzenia.

W czynnościach nadzorczych, — prócz powołanych do tego organów specjalnych, powinni też współdziałać przewodniczący wszystkich izb odwoławczych, przewodniczący rozpraw i referenci prokuratorscy, którzy przeglądając akta przy sposobności rozpatrywania poszczególnych spraw, czy też wygotowy-

wania aktów oskarżeń, powinni zwracać szczególniejszą uwagę także na to, czy dane akta nie wykazują jakichkolwiek wad lub braków tego rodzaju, na które należałoby zwrócić uwagę właściwych władz nadzorczych, ewentualnie powinni to uczynić za pośrednictwem właściwych prezesów, względnie prokuratorów.

Ministerstwo prosi wszystkich Panów Prezesów i Prokuratorów by w myśl powyższych wskazówek wydali niezwłocznie odpowiednie dalsze zarządzenia.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1149/II. G. S./26

w sprawie

odstępowania talonów asygnacyj.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu nadesłało pismo z dnia 27 stycznia r. b. № D. K. 5182/25/W. A. K. treści następującej:

„W myśl § 36 Przepisów rach. kas. z 1921 r. (Monitor Polski № 285 i Dz. Urz. Min. Skarbu № 45 z 1921 r.) i § 86 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dzien. Urzęd. Min. Sk. № 45 z 1921 r.) talon asygnacji może przedstawić kasie do wypłaty osoba, na imię której została sporządzona asygnacja, albo osoba posiadająca jej ogólne lub specjalne pełnomocnictwo, wreszcie osoba upoważniona do odbioru na odwrotnej stronie talonu.

Wyjątek stanowią talony asygnacji zbiorowych, gdyż talony te nie mogą być odstępowane, a więc osoby, na imię których talony te opiewają, nie mogą umieszczać na nich upoważnienia do odbioru innym osobom.

Wobec powstałych wątpliwości, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że upoważnienie do odbioru sumy asygnowanej, umieszczone na odwrotnej stronie talonu, tak pod względem prawnym jak i pod względem opłaty stempłowej, należy traktować jako pełnomocnictwo ograniczone, uprawniające upoważnionego jedynie do podjęcia i pokwitowania sumy asygnowanej, bez prawa udzielenia dalszego upoważnienia innej osobie, a tem mniej prawa odstępowania (cesji) należności z asygnacji innej osobie.

Zarazem wyjaśnia się, że aczkolwiek przepisy rachunkowe i kasowe nie przewidują wyraźnie możliwości odstępowania (cesji) należności, płatnych na podstawie asygnacji, to jednak odstępowanie (cesja) jest zasadniczo z mocy postanowień prawa cywilnego dopuszczalne.

Akt odstąpienia (cesji), podlegający opłacie stempłowej wysokości 1⁰/₀ od sumy cedowanej, może być sporządzony na talonie. Co do formy tego aktu zaznacza się, że przepisy prawa cywilnego nie wymagają formy specjalnej dla skutecznego aktu odstąpienia (cesji), z treści jednak tego aktu musi niewątpliwie wynikać, iż osoba, na imię której opiewa talon asygnacji, odstępuje należność swą bez zastrzeżeń innej osobie, muszą być przeto użyte wyrażenia: „odstępuję, ustępuję, przelewam, ceduję”, a nie wyrażenia: „proszę wypłacić”, lub „upoważniam do podjęcia” i t. p.

W wypadku, gdy podpis osoby, na imię której asygnacja została wystawiona, nie jest znany odnośnej kasie skarbowej, żądać należy urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu cedenta.

Wreszcie się zaznacza, że talony asygnacji zbiorowych zgodnie z § 42 przepisów rach. kas. i § 86 Instr. dla Kas Skarb. nie mogą być ani odstąpione (cedowane) na rzecz innej osoby, ani też, jak to wyżej wskazano — osoba, na imię której opiewa talon asygnacji zbiorowej nie może upoważnić innej osoby do podjęcia sumy asygnowanej. Również sumy, asygnowane na imię urzędników, nie z tytułu należności im przypadających — lecz na potrzeby urzędu, nie mogą być przez nich cedowane.

Zasady powyżej omówione w odniesieniu do asygnacji i talonów mają analogiczne zastosowanie także do zleceń wypłaty z rachunków bieżących, otwartych w myśl rozp. Ministerstwa Skarbu z dnia 14/8 1922 r. (Monitor Polski № 201 i okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości № 602/G. S./22 z dn. 23/IX 1922 r.).

Warszawa, dnia 9 lutego 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1150/II. G. S./26

w sprawie

zakresu działania okręgowych komisji oszczędnościowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więzennictwa w całym Państwie.

Wobec tego, że ustanowiono rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 29.XII 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115 poz. 1033) okręgowe komisje oszczędnościowe mają prawo badania pod względem administracyjnym i finansowym ustroju i zakresu działania wszelkich urzędów państwowych, nie wyłączając sądów, urzędów sądowych oraz więzień, zwracam się równocześnie do Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego z żądaniem, aby w razie potrzeby zebrania niezbędnych dat statystycznych rzeczne komisje oszczędnościowe zwracały się nie do poszczególnych sądów i urzędów lecz do właściwych władz asygnujących.

Odpisy odpowiedzi, udzielonych okręgowym komisjom oszczędnościowym, mają władze asygnujące przesyłać delegatom Ministerstwa Sprawiedliwości do odnośnych komisji, których wykaz ogłasza się jednocześnie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości № 4.

Warszawa, dn. 9 lutego 1926 roku.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika № 1150/II. G. S./26.

W Y K A Z

delegatów Ministerstwa Sprawiedliwości do okręgowych komisji oszczędnościowych (rozp. Prezesa Rady Ministrów z dnia 29/XII 1924 r. Dz. U. R. P. № 115 poz. 1033).

Karol Kirst, sędzia sądu apelacyjnego we Lwowie przydzielony do Ministerstwa Sprawiedliwości — Okr. K. O. w Warszawie,
Bronisław Witkowski, wiceprezes sądu okręgowego w Łodzi — Okr. K. O. w Łodzi,

Roman Moszyński, sędzia sądu okręgowego w Białymstoku — Okr. K. O. w Białymstoku,
 Bolesław Sekutowicz, sędzia sądu apelacyjnego w Lublinie — Okr. K. O. w Lublinie,
 Władysław Szczeniowski, sędzia sądu okręgowego w Kielcach — Okr. K. O. w Kielcach,
 Władysław Jasiukowicz, sędzia sądu okręgowego w Łucku — Okr. K. O. w Łucku,
 Maksymiljan Maliński, sędzia sądu apelacyjnego w Wilnie — Okr. K. O. w Wilnie,
 Eugenjusz Załuska, sędzia pokoju w Brześciu—Okr. K. O. w Brześciu,
 Dr. Alfred Zgórski, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu — Okr. K. O. w Poznaniu,
 Tadeusz Stark, prezes sądu apelacyjnego w Katowicach — Okr. K. O. w Katowicach,
 Dr. Józef Krzyżanowski, sędzia sądu apelacyjnego w Krakowie — Okr. K. O. w Krakowie,
 Dr. Agenor Frenzl, wiceprezes sądu apelacyjnego w Toruniu—Ok. K. O. w Toruniu,
 Włodzimierz Zygadłowicz sędzia sądu apelacyjnego we Lwowie — Okr. K. O. we Lwowie.

PISMO OKÓLNE № 979/II. G. S./26

w sprawie

**potrącania należności stemplowych od pokwitowań na zleceniach wypłat.
 Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.**

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 13 stycznia 1926 r. L. D. K. 5441/25/WAK zawiadamiam, że poświadczenie odbioru, które winno być wystawione na asygnacji, względnie zleceniu wypłaty, podlega opłacie stemplowej niezależnie od tego, czy dostawca poświadczył już na rachunku odbiór przypadającej mu należności.

Poświadczenie odbioru należności, umieszczone na rachunku, wolne jest od opłaty stemplowej w myśl art. 14, poz. 12 ustawy z dn. 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 676).

Wobec tego obojętną jest rzeczą, czy dostawca pokwitował odbiór należności na rachunku, gdyż w myśl § 24 przepisów rachunkowo-kasowych (Monitor Polski № 285 z 1921 r. i Dz. U. Min. Sk. № 45/921) rachunek sam jest tylko podstawą do wystawienia asygnacji, względnie zlecenia wypłaty, a dopiero łącznie z pokwitowaną w myśl § 94 Instrukcji dla kas skarbowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu № 45 p. 565) asygnacją, względnie pokwitowaniem w myśl § 12 Rozp. Ministra Skarbu z dn. 14 sierpnia 1922 r. (M. P. № 201 poz. 128) zleceniem wypłaty stanowi dowód rozchodowy.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
 Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 980/III. A. W./26

w sprawie

**uzupełniania danych statystycznych o ruchu ludności w więzieniach.
 Do wszystkich władz i urzędów więziennictwa.**

Nadsyłane dotychczas do Ministerstwa Sprawiedliwości wykazy miesięczne o ruchu ludności w więzieniach nie dają dostatecznego poglądu na liczebność więźniów śledczych przed wyrokiem I instancji i po wyroku.

W celu usunięcia tego braku zarządzam uzupełnianie począwszy od dnia 1 stycznia r. b. powołanych na wstępie wykazów (wzór № 4) przez podział rubryki — „śledczy — mężczyźni i kobiety” — na dwie podziałki: a) nie posiadający wyroku I instancji (Npw. I.) i b) posiadający wyrok I instancji (Pw. I.).

Warszawa, dnia 5 lutego 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*
 Podsekretarz Stanu

K O M U N I K A T

w sprawie falsyfikatów banknotów 5-cio złotych emisji 1 maja 1925 r.

TYP III. WZÓR 1

falsyfikatów banknotów 5-cio złotych emisji 1 maja 1925 r.

Cechy ogólne.

Falsyfikat wykonany na papierze odmiennym.
 Znak wodny, od słabo widocznego do wyrazistego, fałszerze wykonali sposobem tłuszczowym.

Kolory farb odmierne w swych odcieniach.

Falsyfikat w wykonaniu graficznym jest względnie dobrze odtworzony.

Fałszerze posługiwali się przy wykonaniu falsyfikatu maszynami.

Cechy szczególne.

Numeracja na falsyfikatach jest wykonana w kolorze czarnym w odcieniu szarym, podczas gdy w autentycznych banknotach intensywnie czarnym.

Rysunek strony przedniej i odwrotnej, w kolorze zielonym wykonany jest w grubych linjach skutkiem czego w wielu miejscach linje te zlewają się, tworząc całość mało wyrazistą.

Rysunek medaljonu str. przedniej zamazany; snop i sierp jak również i napis w medaljonie „5 pięć złotych 5” prawie niewidoczny i nieczytelny.

Orzeł str. odwr. mało wyrazisty.

W medaljonie, w którym umieszczony jest orzeł, linje tła w kolorze zielonym są nieostre, poprzerywane.

Tło obu stron w kolorze cielistym wykonane odmiennie, linjami grubszymi.

Napisy grubsze o konturach nieostrych.

Kierownik Ekspertyzy P. Z. G. St. *Szymankiewicz*. Dyrektor Państwowych Zakładów Graficznych *A. Tupalski*.

Z A W I A D O M I E N I A .

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1926 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:						Notariuszów	
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów		Podprokuratorów
				Sąd. Naj. wzgl. Ap., Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	1	—	
2	" Apel. w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	
3	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	
5	" Okręg. w Białej	—	—	—	—	—	—	Biała	
6	" " " Białymstoku	—	—	—	—	—	—	1	
7	" " " Kaliszu	—	—	1	—	—	—	Wieluń	
8	" " " Łomży	—	—	1	—	—	—	—	
9	" " " Łodzi	—	—	1 ¹⁾	1 ⁹⁾	—	1	—	
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	—	—	
11	" " " Płocku	—	—	—	—	—	—	—	
12	" " " Siedlcach	—	—	—	—	—	—	Sokołów	
13	" " " Suwałkach	—	—	—	1 ²⁾	—	—	—	
14	" " " Sosnowcu	—	—	4	2 ³⁾	—	—	—	
15	" " " we Włocławku	—	1	—	—	—	1	—	
16	" " " w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	
17	" " " Kielcach	—	—	—	—	—	—	—	
18	" " " Lublinie	—	—	1	—	1 ¹⁰⁾	—	—	
19	" " " Piotrkowie	—	—	1	—	2 ¹¹⁾	—	—	
20	" " " Radomiu	—	—	—	—	—	—	—	
21	" " " Zamościu	—	—	—	—	2 ¹²⁾	—	Zamość	
22	" " " Wilnie	—	1	—	2 ⁴⁾	3 ¹³⁾	—	—	
23	" " " Grodnie	—	—	—	1 ⁵⁾	—	—	1	
24	" " " Łucku	—	1	—	1 ⁶⁾	1 ¹⁴⁾	—	2	
25	" " " Pińsku	—	—	—	2 ⁷⁾	—	—	—	
26	" " " Nowogródka	—	—	—	—	—	—	—	
27	" " " Równem	—	—	—	1 ⁸⁾	1 ¹⁵⁾	—	—	

Sędziowie śledczy: 1) Łęczycza. 2) Suwałki. 3) Sosnowiec, Będzin. 4) Brasław, Głębokie. 5) Grodno zapasowy. 6) Łuck. 7) Pińsk zapasowy, Łuniniec. 8) Sarny.

Sędziowie pokoju: 9) Widawa. 10) Kraśnik. 11) Radomsk, Gidle. 12) Biłgoraj, Zamość. 13) Lida, Smorgonie. 14) Kowel. 15) Poczajów.

R U C H S Ł U Ż B O W Y .
W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Dr. Agenor Frendl, prezes Senatu s. apel. w Toruniu — wiceprezesem sądu apel. w Toruniu, dnia 19 grudnia 1925 r.; Teodor Stapf, sędzia s. apel. w Toruniu—prezesem Senatu s. apel. w Toruniu, dnia 19 grudnia 1925 r.; Wiktor Polakiewicz, sędzia pokoju zapas. w Łodzi — sędzią sądu okr. w Łodzi, dnia 19 grudnia 1925 r.; Eugenjusz Karpowicz, sędzia pokoju V okr. m. Łodzi — sędzią s. okr. w Łodzi, dnia 21 grudnia 1925 r.; Władysław Müller, dyr. depart. w Min. Sprawiedliwości — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 14 grudnia 1925 r.; Tomasz Filochowski, prezes sądu okr. w Łomży — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 14 grudnia 1925 r.; Maksymiljan Iwicki, asesor sądowy w Poznaniu — sędzią powiat. w Ostrowie, dnia 1 grudnia 1925 r.; Jan Obuchowicz, podsekretarz s. o. w Pińsku — komornikiem przy s. o. w Pińsku na powiat stoliński, dnia 2 grudnia 1925 r.; Jan Stark, apl. sądowy w Toruniu — asesorem sądowym, dnia 5 grudnia 1925 r.; Edward Heidrich, podprokurator przy s. o. w Toruniu — sędzią powiatowym w Starogardzie, dnia 5 grudnia 1925 r.; Kazimierz Sienkiewicz — notariuszem w Braślaviu, dnia 5 grudnia 1925 r.; Jan Podbielski, sekretarz s. o. w Białymstoku — komornikiem przy s. o. w Białymstoku, dnia 14 grudnia 1925 r.; aplikanci sądowi w Poznaniu: Roman Jerzykiewicz, Józef Wstawski, Wacław Maciejewski i Bronisław Zieliński — asesorami sądowymi, dnia 14 grudnia 1925 r.; aplikanci sądowi w Poznaniu: Tadeusz Kowalski i Jan Pieczyński — asesorami sądowymi, dnia 16 grudnia 1925 r.; Dr. Otton Alwin, apl. sąd. w Katowicach — sędzią powiat. w Mysłowicach, dnia 16 grudnia 1925 r.; Jerzy Herasimowicz, sędzia śledczy s. o. w Siedlcach z siedzibą w Łukowie — podprokuratorem przy s. o. w Siedlcach, dnia 19 grudnia 1925 r.; Tadeusz Straszewicz, sędzia Sądu Najwyższego — notariuszem przy wydz. hip. s. o. w Warszawie, dnia 19 grudnia 1925 r.; Wacław Nowicki — sędzią pokoju zapasowym w Równem, dnia 21 grudnia 1925 r.; Alfons Saturnin Piotrowski, egzam. apl. sąd. w okr. s. apel. w Warszawie — sędzią śledczym w okr. s. o. w Piotrkowie z siedzibą w Radomsku, dnia 21 grudnia 1925 r.; Władysław Schejbal, sekretarz sądu pokoju na Rurach — komornikiem przy s. o. w Lublinie, na powiat chełmski z siedzibą w Chełmie, dnia 25 grudnia 1925 r.; Adam Murza-Murzicz — notariuszem w Wilnie, dnia 23 grudnia 1925 r.; Jan Grzegorzewski, asesor sąd. w Poznaniu — sędzią powiat. w Szamotułach, dnia 24 grudnia 1925 r.; Stefan Smólski, senator Rzeczypospolitej Polskiej, adwokat w okr. s. a. w Warszawie — notariuszem przy wydz. hip. s. o. w Lublinie, dnia 23 grudnia 1925 r.; aplikanci sądowi w Poznaniu: Zygmunt Krzysztoporski, Kazimierz Rankowski i Michał Śmigiełski — asesorami sądowymi, dnia 31 grudnia 1925 r., Janina Kochańska, Antoni Cwiakowski, Jan Jaśkiewicz, dnia 2 grudnia 1925 r., Mieczysław Dźbikowski, dnia 14 grudnia 1925 r., Tadeusz Winiarski, Stanisław Mościcki, Wacław Esterson, Edward Ostrowski, Stefan Zand, dnia 15 grudnia 1925 r., Witold Bobiński, Tadeusz Dobaczewski, Józef Dębicki, Aleksander Pęski, dnia 16 grudnia 1925 r., Fajga Olszerówna, Naftali Pinkus, Aleksander Chaskielewicz, Matus Rywlin, Henryk Kanarek, Jan Fall, Lejba Asz, Samuel Adler, Józef Granat, dnia 24 grudnia 1925 r., Jerzy-Teodor Werner, Amelja-Justyna Bójanowska, Jerzy-Tomasz Kowalski, dnia 31 grudnia 1925 r. — aplikantami w okr. s. apel. w Warszawie; Zygmunt Glogier, dnia 1 grudnia 1925 r., Herc Ciechanowski, dnia 24 grudnia 1925 r., Eugenjusz Mikołajczyk, dnia 31 grudnia 1925 r. — aplikantami w okr. s. a. w Lublinie; Czesław Jastrzębski, dnia 24 grudnia 1925 r., Ludwik Kotłubaj, dnia 24 grudnia 1925 r. — aplikantami w okr. s. apel. w Wilnie.

Delegowani: Lucjan Żychliński, egz. apl. sąd. w okr. s. a. w Warszawie—deleg. do p. o. sędz. pokoju i sędz. śledcz. w okr. s. o. w Piotrkowie, dnia 15 grudnia 1925 r.; Antoni Nakonieczny, asesor apl. sąd. w okr. s. a. w Warszawie — deleg. do p. o. sędz. pokoju i sędz. śledcz. w okr. s. o. w Piotrkowie, dnia 15 grudnia 1925 r.; Stanisław Kulik, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie — deleg. do p. o. sędz. pokoju w Młynowie w okr. s. o. w Równem, dnia 15 grudnia 1925 r.; Antoni Legieć, egzam. apl. sąd. w okr. s. apel. w Lublinie — deleg. do p. o. podprokuratora przy s. o. w Lublinie, dnia 16 grudnia 1925 r.; Czesław Janiszowski, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie—deleg. do p. o. sędz. pokoju w okr. s. o. w Kielcach, dnia 21 grudnia 1925 r.; Wiktor Łukjanowski, egzam. apl. sąd. w okr. s. apel. w Lublinie — deleg. do p. o. sędz. śledczego w okr. s. o. w Łucku, dnia 21 grudnia 1925 r.; Władysław Ramszajd, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie — deleg. do p. o. sędz. pokoju i sędz. śledcz. w okr. s. o. w Kielcach, dnia 21 grudnia 1925 r.; Franciszek Mroczek, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie — deleg. do p. o. sędzię pok. w Komarowie w okr. s. o. w Zamościu, dnia 21 grudnia 1925 r.; Andrzej Sawa, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie — deleg. do p. o. sędz. pokoju w Tarnogrodzie w okr. s. o. w Zamościu, dnia 21 grudnia 1925 r.; Bolesław Wasilewski, egzam. apl. sąd. w okr. s. a. w Lublinie — deleg. do p. o. sędz. pokoju i sędz. śledcz. w okr. s. o. w Lublinie, dnia 24 grudnia 1925 r.

Przeniesieni z urzędu: Waclaw Kalinowski, sędzia sądu okr. w Sosnowcu — na stan. sędzię sądu okr. w Lublinie, dnia 3 grudnia 1925 r.; Jan Anzelm, sędzia pokoju w Poczajowie w okr. s. o. w Równem — na stan. sędz. pokoju w Krzemieńcu w okr. tegoż s. o., dnia 21 grudnia 1925 r.; Stefan Kieroński, sędzia pokoju w Krzemieńcu — na stan. sędz. pokoju w Poczajowie w okr. s. o. w Równem, dnia 21 grudnia 1925 r.; Józef Kruszyński, notariusz w Duniłowicach — na stanowisko notariusza w Postawach w okr. s. o. w Wilnie, dnia 21 grudnia 1925 r.

z urzędu na własny koszt: Bronisław Greinert, podprokurator przy s. o. w Lesznie — na stan. podprokuratora przy s. o. w Ostrowie, dnia 21 grudnia 1925 r.

na skutek podania: Józef Kiszmiszjan, sędzia pokoju zapas. w okr. s. o. w Piotrkowie z siedzibą w Częstochowie — na stan. sędz. pokoju 6 okr. m. Łodzi, dnia 14 grudnia 1925 r.; Mikołaj Budkiewicz, sędzia śledczy III rew. pow. grodzieńskiego z siedzibą w Grodnie — na stan. sędzię śledczego zapasowego w okr. s. o. w Kaliszu, dnia 14 grudnia 1925 r.; Tytus Kaun, sędzia śledczy zapas. w okr. s. o. w Radomiu — na stan. sędzię śledcz. na powiat wieluński w okr. s. o. w Kaliszu, dnia 14 grudnia 1925 r.; Kazimierz Kwapiszewski, sędzia pokoju w Młynowie w okr. s. o. w Równem — na stan. sędz. pokoju zapas. w okr. s. o. w Zamościu, dnia 15 grudnia 1925 r.; Stefan Sosnowski, podprokurator przy s. o. w Mławie — na stan. podprokuratora przy s. o. w Wilnie, dnia 31 grudnia 1925 r.; Jan Kurmanowicz, sędzia śledczy w okr. s. o. w Łodzi z siedzibą w Łęczycy — na stan. sędz. śledcz. s. o. w Równem III rew. pow. krzemienieckiego z siedzibą w Wiśniowcu, dnia 31 grudnia 1925 r.; Kazimierz Frąckowiak, sędzia powiat. w Środzie — na stan. sędzię powiat. w Justrosinie, dnia 31 grudnia 1925 r.; Olgierd Najman-Mirza-Kryczyński, sędzia pokoju w Oszmianie — na stan. sędzię pokoju w Holszanach w okr. s. o. w Wilnie, dnia 31 grudnia 1925 r.; Jan Lisiecki, sędzia pokoju w Holszanach—na stan. sędz. pokoju w Oszmianie w okr. s. o. w Wilnie, dnia 31 grudnia 1925 r.; Włodzimierz Ostaszkin von Galberg, sędzia pokoju w Uniejowie — na stan. sędzię pokoju w Słupcy w okr. s. o. w Kaliszu, dnia 31 grudnia 1925 r.; Stanisław Burhardt, podprokurator przy sądzie okr. w Wilnie — na stan. podprokuratora przy s. o. w Pińsku, dnia 31 grudnia 1925 r.

Zwolenieni na skutek podania: Stanisław Burda, aplikant w okr. s. apel. w Lublinie, dnia 2 grudnia 1925 r.; Kazimierz Sienkiewicz, sędzia s. o. w Wilnie, dnia 5 grudnia 1925 r.; Stefan Pawlak, aplikant w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 14 grudnia 1925 r.; Dr. Bronisław Wałukiewicz, aplikant w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 14 grudnia 1925 r.; Feliks Mingoć, komornik przy s. o. w Białymstoku, dnia 14 grudnia 1925 r.; Dr. Zbigniew Hrehorowicz, podprokurator przy s. okr. w Bydgoszczy z dniem 31 grudnia 1925 r., dnia 15 grudnia 1925 r.; Kazimierz Bielnicki, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 21 grudnia 1925 r.; Henryk Rossman, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 21 grudnia 1925 r.; Władysław Branicki, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 24 grudnia 1925 r.; Władysław Pietkowski, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 24 grudnia 1925 r.; Bolesław-Marek Gepner, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 24 grudnia 1925 r.; Adam Murza-Murzicz, wiceprezes s. o. w Wilnie, dnia 23 grudnia 1925 r.; Kazimierz Hukowski, aplikant w okr. s. a. w Lublinie, dnia 24 grudnia 1925 r.; Jan Biczynski, apl. w okr. s. a. w Lublinie, dnia 24 grudnia 1925 r.; Tadeusz Pizkozubowski, podprokurator przy s. o. w Bydgoszczy z dniem 31 grudnia 1925 r., dnia 21 grudnia 1925 r.; Mikołaj Szuster, komornik przy s. okr. w Piotrkowie z siedzibą w Radomsku, dnia 31 grudnia 1925 r.; Jan Stawski, sędzia powiat. w Królewskiej Hucie z dniem 31 grudnia 1925 r., dnia 29 grudnia 1925 r.

z urzędu: Piotr Truskowski, podprokurator przy s. o. w Siedlcach, dnia 9 grudnia 1925 r.; Tadeusz Garczyński, apl. w okr. s. apel. w Warszawie, dnia 14 grudnia 1925 r.

Przeniesieni w stan spoczynku: na skutek podania: Jakób Załucki, sędzia s. okr. w Rzeszowie, dnia 31 grudnia 1925 r.

na mocy wyroku sądu dyscyplinarnego: Mieczysław Ramułt, sędzia powiatowy w Przeworsku z umniejszeniem poborów o $\frac{1}{5}$ część, dnia 16 grudnia 1925 r.

Zmarli: Kazimierz Bar, notariusz przy wydz. hip. s. o. w Białej, dnia 18 listopada 1925 r.; Dr. Stanisław-Jan Bocheński, naczelnik sądu powiat. w Wojniczu, dnia 4 listopada 1925 r.; Jan Szymeczek, sędzia sądu okr. w Krakowie, dnia 12 listopada 1925 r.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie..

Wpisani na listę adwokatów:

Józef Klimecki, em. sędzia sądu okręgowego w Krakowie z siedzibą w Brzesku, Dr. Kazimierz Czarny, em. sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie z siedzibą w Tarnobrzegu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Józef Strutyński, em. radca sądu krajowego z siedzibą w Żydaczowie, Dr. Roman Sawojke z siedzibą w Drohobyczu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Zmarł:

Adw. Ignacy Grudzieński z Grudziądza.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Bolesław Malczyk z miejscem zamieszkania w Lublińcu,
Dr. Józef Karamara z miejscem zamieszkania w Wodzisławiu,
Jan-Ludwik Piotrowski z miejscem zamieszkania w Pszczynie.

K O N K U R S :

W okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu opróżnią się w najbliższym czasie posady: dyrektora sądu okręgowego w Bydgoszczy oraz sędziów sądu okręgowego w Poznaniu, Bydgoszczy, Gnieźnie i Ostrowie.

Kompetenci o te posady winni wnieść podania w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Poznaniu najpóźniej do dnia 25 lutego 1926 r.

B I B L J O G R A F J A .

„Kalendarz Samorządowy na rok 1926” wyszedł świeżo z druku, jako jeden z tomów Biblioteki Samorządu, wydawanej przez Zrzeszenie Samorządów Powiatowych oraz Biuro Zjazdów Samorządu Ziemiańskiego w Warszawie. Na treść Kalendarza składają się: informacje ogólne, wykazy władz centralnych, spis powiatów i gmin, wykaz szkół rolniczych i innych zawodowych, liczne artykuły oraz monograficzne opisy powiatów, miast i gmin wiejskich, także instytucyj publicznych i społecznych, działalnością swą związanych z samorządem.

Skład główny kalendarza mieści się w administracji tyg. „Samorząd”, w Warszawie, ul. Leszczyńska 6. Cena egzemplarza 7 złotych.

S P R O S T O W A N I A :

W Dzienniku Urzędowym № 1 z dn. 1/I r. b. na str. 8-iej w rubryce „Ruch służbowy” — „mianowani” wydrukowano: Bronisław Dudziński sędzią sądu okręgowego w Białymstoku — podczas gdy winno być w Grodnie.

W № 3 „Dziennika Urzędowego” w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dn. 15/I 1926 r. (na str. 26) o oddziałach dla nieletnich:

1. Na wstępie zamiast: „Na mocy art. 12 dekretu z dnia 26 lipca 1919 r. w sprawie tymcz. przepisów więziennych (Dz. P. P. P. № 16 poz. 202) — powinno być:

„Na mocy art. 12 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w sprawie tymcz. przepisów więziennych (Dz. P. P. P. № 15 poz. 202).

2. W tymże rozporządzeniu § 1 wiersz drugi zamiast: „nieletnich, od lat 17” — powinno być: „nieletnich do lat 17”.